

Quarter-life crisis?

‘Bestaat er ook zo iets als een quarter-life crisis?’ vroeg één van de trainees tijdens een opleidingsdag van de VNG waar een dagdeel werd besteed aan intervisie. Ik denk dat meerdere de vraag meteen snappen. Ik zelf herken de vraag en het gevoel ook, maar toch denk ik dat we dat los moeten laten.

Zoals omschreven op de website van VNG Gemeente *Trainee* wil ‘jong talent ... aan uiteenlopende projecten bij diverse gemeenten werken en zodoende in aanraking komen met de breedte van het gemeentelijk werkveld. Pas daarna maken zij een ‘definitieve keuze’. En in die laatste zin zit ‘m nu juist de ‘crisis’.

Rond je 23/24^e ben je afgestudeerd, ligt voor je gevoel de wereld aan je voeten en kan je alle kanten op! Vervolgens start je een traineeship met het gevoel dat je twee jaar lang verschillende ervaringen op kan doen en alles wat je tot dan toe geleerd hebt in de praktijk kan brengen. Nog steeds ligt de wereld aan je voeten en kan je alle kanten op!

Ineens (bij mij halverwege het traineeship) bekriipt je het gevoel ‘dat je daarna een definitieve keuze maakt’ en realiseer je je dat je eigenlijk al een bepaald pad aan het bewandelen bent. Eng! In minder dan twee jaar tijd ben je van die vrije student gegroeid naar iemand die volwaardig mee kan draaien in een bepaald domein en als ambtenaar 2.0.

Volgens mij is het voor ons als trainees (en ik denk eigenlijk voor onze generatie breed) belangrijk om je te realiseren dat ‘het maken van een definitieve keuze’ eigenlijk helemaal niet het geval is. Is het niet onderdeel van een ambtenaar 2.0 dat je buiten de gebaande paden durft te kijken en te gaan? Andere context misschien, maar hetzelfde idee. Bovendien is het eigenlijk ook niet meer van deze tijd dat je studeert, afstudeert, een baan vindt en daar vervolgens 40 jaar (met een vast contract) werkt.

Ik schud vanaf nu dat gevoel van ‘ik moet nu een definitieve keuze maken’ van mij af. Ik zie het leven en carrière als een uitdaging. Ik ontwikkel, leer en groei en ben die ‘frisse wind’. Ik voeg iets toe aan de organisatie waar ik op dat moment werkzaam ben en aan de samenleving waar ik mijn werk voor doe. Bovenal blijf ik bij mijzelf.

Doe jij met mij mee?

Anne Rogerson-de Mooij

VNG Trainee